

"Ben Ona Ağlamıyorum Ki!.."

Semer kand'da medfun bulunan **Muhammed bin Fadl Belhî** hazretleri büyük velîlerdendir. Semer kand'da kadılık yaptı. 931'de orada vefât etti.

Bir gün şunu anlattı:

Nuh aleyhisselâm zamânında insanlar bin sene kadar yaşardı. O devirde bir kadının oğlu öldü. İki gözü iki çeşme ağlıyordu ki, bir komşusu tâziye için geldi.

Ve onu tesellî edip;

“Niye bu kadar ağlıyorsun komşu. Allahü teâlânın takdîri böyleymiş, sabret” dedi.

Dertli kadın;

“Elbette öyledir. Ama ben, ona ağlamıyorum ki” dedi.

“Ya neye ağlıyorsun?”

“Yavrum fazla bir gün görmedi de. Annelik şefkatiyle ağlıyorum işte.”

Kadın merak etti:

“Oğlun kaç yaşındaydı ki?”

“İki yüz yetmiş beş.”

Komşu kadın;

“Vah vah! Gerçekten gençmiş. Ama yine de şükret. Sen böyle ağlarsan âhir zamanda gelecek ümmet ne yapsın?” dedi

Öbürü sordu:

“Onların ömürleri kısa mı olacakmış?”

“Evet, ancak elli altmış sene.”

“Yaa, peki, onlar bizim gibi ev de yapacaklar mıymış acabâ?”

“Hem de kaç tâne. Köşkleri, sarayları bile olacakmış.”

Çok şaşırıp;

“Ben onların yerinde olsaydım, bu kadarcık kısa ömürde çadırımın kazığını bile değiştirmezdim” dedi.

Kaynak: 17 Ekim 2025 Türkiye Gaze